

другого і третього видання найпотребніших книжок, але як швидко піде ся справа, сказати трудно, бо се всеціло залежить від матеріяльних обставин.

Такі радощі і болі нашої Церкви. Але найдужче боліє наше серце тим, що багато наших братів і сестер ще не з нами: одні перебувають в темряві церкви-домовини московської а інші в ярмі Римо-папської неволи-унії. Останні, за проводом сліпих проводирів уніятських священників і єпископів, не тільки не силкуються скинути його, — а ще міцніше затягають петлю на своїй шиї, — такою смертельною петлею для українського народу між иншим є останній конкордат складаний папою римським і Польщею.

Мимоволі виривається крик з братерських грудей: народе український, засліплений віковою неволею унії, схаменись! Ти-ж ідеш, як сліпий до духовної загибелі, до втрати свого лиця, своєї національної гідності. Сього не повинно бути і, віримо, не буде з ласки Господа Милосерного до тих, хто страждає і терпить з надією.

Не втрачаючи ніколи надії на кращу долю свого народу по всьому світі і невмирущу правду Божу, Всеукраїнська Церковна Рада витає своїх співробітниць, Українську Православну Консисторію в Канаді і Церковно-Народну Раду в Америці та всю побожну Христову громаду вірних нашої Церкви і молить Творця Небесного обгорнути Вас всіх Своєю ласкою.

Почесний Голова Ради, Митрополит Всеукраїнський
Василь Липківський.

Заступник Митрополита, Архієпископ Київський
Нестор Шараївський.

Голова Ради, **Василь Погієнко.**

Члени: **Петро Антипчук, М. Свідерська, О. Андрійв,**

Член-секретар: **Порфір Гордовський.**

ЩАСТЯ КРУГОМ ТЕБЕ.

Коли раз український мудрець Скворода почав після Вечірні в селі Яблонівці з людьми бесіду, сказав хтось:

— Нікчемне, дуже нікчемне життя, коли подумаєш, що є люде на високих становищах, всі їх знають, поважають їх, а ти живеш в такому глухому селі і ніхто про тебе і не подумає. Яке нікчемне, яке нещасливе твое життя супроти їхнього!

На те Скворода:

— Чи є в тебе жінка та діти?

— Є! — відповів чоловік.

— А як живете ви всі між собою?

— Слава Богу, гарно, дуже гарно! — відповів чоловік.

— Такої сердечної згоди рідко в людей буває.

— А достаток в тебе є?

— Хліба не просимо, та ще остається дещо і старцєви подати.

— А з громадою як живеш — з сусідами, зі знакомими?

— І з ними я живу дружно. З ніким не мав я спору в цілім моїм життю.

— А тепер скажи ти мені, чи не жалів би ти нинішньої своєї хати і сусід і знакомих, колиб довелось тобі лишати їх і відїздити між тих, що на високих становищах?

— Та вже звісно, що жалко було би. Тільки літ разом жили...

— Отже бачиш — каже тоді Скворода — що щастя не там, де тебе нема, але кругом тебе. В тебе згода в дома, а чи думаєш, що княжий дім без згоди щасливий? Або чи думаєш, що рядом з високим становищем і великим майном йде вже і родинна згода і задоволення? Або хіба сонце на богахчів більше світить, ніж на нас? Або хіба та сама смерть не покличе їх, що і нас?

— Але-ж їх знають широко по світі! — зауважив чоловік.

— Знають? Тільки й усього! Хіба не все одно, чи тебе в життю будуть знати тисячі, чи десятки тисяч людей, чи мільони? Хіба ти і так знаєш число тих, котрі тебе знають і бачиш, що їх тобі за мало? Ні, друже! Такий то вже людський нерозум, що люде не бачать щастя кругом себе, а бачать його там, де їх нема. Глянь на мене! Палиця, сопілка, торба, а в ній Письмо Святе, та жмуток паперу. От і всі достатки! Але ніколи не уважав я себе нещасливим через те, що є люде на висших від мене становищах. І повір, друже, що щасливий я не тоді, коли знайду в панський двір, в якім мене навіть дуже радо приймають, але тоді, коли отся палиця заведе мене до самотного пасічника. Божа муха брєнить, працює. Кругом тебе м'яка трава, а по ній божа рука цвіти порозсипала. Або ніч яка в тих божих пасіках! Самітно, тихо, а над тобою небо засипане зорами! Кілько тамєниць тоді і кругом тебе і понад тобою і в тобі!... І отсе, друже, я думаю, що щастя там, де ми, що воно в нас самих. Лише не всі його розуміємо, не всі вміємо ним задовольтєся!...

(Вк.. Пв.).

БУДДИЙСЬКА НАУКА.

Великий учитель Будда жив 500 літ перед Христом і дав початок релігії Сходу, яку звемо буддизмом. Буддїйська релігія і філософія мала однакож багато мислителів і поза Буддою і в ній нагроматжено багато великих думок, виявлено багато найкращих людських почувань. Окремож буддїйська наука звертає увагу чоловіка, щоби він був милосерний для инших сотворіннь, щоби співчував всему, що жие і тим власне вона дуже вирізняється. Понизше маємо розумні вискази з науки Будди, або инших буддїйських мислителів:

1. Всі сотворіння хочуть щастя, отже для всіх будь добродїйним.

2. Чоловік, що жалує кожде живе сотворіння, є святим чоловіком.

3. Коли хочеш зробити мені втіху, не йди ніколи на лови. Вже для того, що бідні лісні сотворіння не мають надто глибокого розуму, вони заслугоують на милосердя.

4. Член буддїйської громади не повинен з розмислом нищити життя жадного сотворіння, навіть хробака або муравля.

5. Чи чоловік вбиває своєю рукою, чи каже вбивати, чи лише приглядаєсь радо вбиванню — все те буддїйський закон забороняє.

6. Моя така наука, що найменший милосерний вчинок, хочби вратовання життя комашці, принесе милосердню постійне благословення.

7. Праведному чоловікови смерть приносить втіху. Бо чого боятися доброму чоловікови?

8. Держи твердо в руках твої пориви.

9. Добре бути здержливим в усіх справах.

10. О, коби я міг говорити ласкаво і люблячо до кожного (Напис на святини Накгон Ват).

11. Чемність, се найбільша окраса. Без чемности краса, се те саме, що гай без цвітів.

12. Не відмовляй прощення тому, хто прощення просить.

13. Щастя є лише в праведности.

14. Ласкавість для низших і слуг, поважання гідних людей, здержування своїх забаганок і співчуття до всіх живючих сотворіннь — такі і подібні чесноти є найбільшою вартістю життя чоловіка. (З напису на скалі в Асоці).

15. Обучай себе щораз більше в найвисшій морали.

16. О, коби мої думки, що тепер такі малі і неглибокі могли розтягнутися в безконечність, сягнули поза світ нашого тіла, щоби я міг як найосновніше зрозуміти моральні заповіді і ніколи їх не переступити. (Напис на святини Накгон Ват).

17. Не питай з якого роду чоловік походить, але як поводиться.

18. Хто вдарить, або словами зневажить батька-матір, брата, або сестру, уважаймо такого за нікчемного.

19. Хто мучить живючі сотворіння, в кого нема для них співчуття, такого уважаймо нікчемним.

20. При кінці життя душа відходить сама одна — і лише добрі діла йдуть разом з нею.

21. Чи не чули ви, що Будда заповідав своїм ученикам навіть малої дитини не зневажити.

22. Не осуджуйте других вір без причини, не обезцінюйте їх, але противно — віддавайте їм належну пошану. Так і ваша віра піднесєсь і другі відчучють добродїйність; инакше і собі пошкодите і другим.

23. Коли однакож хтось поводитьсь несправедно, ми кращим поведєнням повинні зробити їм докір і тоді доперва релігія переможе безрелігійність. (Напис на скалі в Асоці).

24. Смуток других входить в серце добрих людей, як вода в землю.

25. Коли бачиш плачущих — прилучися до їх плачу; коли бачиш радіючихся — радуйся з ними.

Не кожен, хто говорить до Мене: Господи! Господи! — увійде до царства небесного, але тільки той, хто чинить волю Отця Мого, що на небі.

(Матей. VII, 21).

Хто має числа „Православного Вісника“?

Хто з наших передплатників або читачів має 2-ге число „Православного Вісника“ з 1924 року і (10) 1-ше число з 1925 року, хай пришле їх до нашої редакції, — а ми почислимо йому кожде звернене число, як передплату на три числа „Православного Вісника“.

Редакція „Православного Вісника“.